

I. kötet.

Budapest, 1886. november 21-én.

47. szám.

Pásztorórák.

Lapos esapos papos lantolat.

eljött im a nap ...
Már korán a pap-
Lan alól a pap
Néz, — hol a kalap?

Im a mise áll ...
Tömjén füstje száll, —
Palkó ministrál,
S titokban — zabál.

Egyes szám ára 16 kr.

Ember mi vagy? por!
Fogytán a szent bor,
Páter végsőt kor-
Tyant s pirul az orr.

Mint egy felsőbb lény
Hazafelé mén . . .
Asztalt terítvén
Gazdasszony nem vén.

Uram, áldalak!
Mennyi jó falat!
Sonka, kappan, vad,
E szent böjt alatt . . .

És ha szálka bor-
Zasztón torkon forr:
Van legyűrni orr-
Os kancsóban — bor.

Dél elmula rég
Piroslik az ég, —
De a papnak még
Jóból nem elég.

Ördög bujt belé,
Helyét nem lelé,
S lábát emelé
A pineze felé.

Leszállott a nap,
Csap alatt a pap . . .
Pap, csap és kalap
Békén nyugszanak.

Bor Bála.

Egy nap a búslaki rektor életéből.

Már rektor uram felnyitotta egyik szemét és azonnal, a templom harangjának első ütésére, neki gyürkőzött mindkét öklével szemei dörzsölésének, megóvándó azokat a leraadás veszedelmétől. — mert hajh! a templom harangja szól s neki kelnie kell. Már rektorné asszonyom a konyhában hatalmasan pöröl a fekhelyéről csak az imént feltápaszkodott szolgálóra, Zsuzsira s nem épen szeretetteljes czirógatások közepette figyelmezteti a «riska» tehén bögsére az istállóban, mely a régen elhajtott csorda után kesereg; már minden virradatra mutat rektor uram házában: ergo reggel van. Hej! hiszen csak az a harang ne volna a világon, az az átkozott harang, mely rektor uramat egy esztendőben 365-ször hozza kisértetbe, s szolgálta neki alkalmat, hogy a «kelni vagy nem kelni» felett dúlt fővel monologizáljon.

De hiába, a végzet már ezt így rendelte, s rektor uramnak a harangszó hallatára kelnie kell. Ki is tette rektor uram egyik lábát az ágyból, — épen midőn utolsót kondult a kis lélekharang. Utczu, hajrá! csizma, nadrág, lajbi, kabát, meg hón alá a vén partitura, — s nemes Debreczeni Péter, Búslak érdemes rektora, már a templom felé lépeget nagy méltóságos léptekkel. Szerencse, hogy a vitéz egyházfival találkozott, ki épen rektor uramért indult volt. A vitéz egyházfí ugyanis élesszeműségénél fogva azonnal felismerte a harmónia megzavarását a rektor uram öltözetén, nem is titkolta el előtte mondván:

— Tisztölöm alásan rektor uramat, de ezuttal aligha nem a rektorné asszonyom téli kabátját rántotta magára a szokott hét foltos attila helyett. — (E foltok közül egynehány zsirfolt s a mult téli disznótorok alkalmával ejtő-

dött). Egy percbe se került, hogy rektor uram e felfedezés hallatára, mint a macska, melynek farkára hágtak, a rektória udvarán termett; onnan be a szobába s a másik perczben már a hét foltos atillában lépett ki az ajtón.

Az ájtatos hívek ezalatt példás béketűrőssel várták, mikor szólal meg a zöldre festett orgona, jelt adandó, hogy immáron amolyan istenes nekifohászkodással meg-ereszthetik gégéjüknek minden hangadásra teremtett esatornáját Isten dicsőítésére. Azonban a tiszteletes épen nem birt ilyen béketűrő természettel s a felett való aggodalmában, hogy rektor uramat talán valami izgalmas guta vette pártfogása alá az éjjel, a miért kötelességéről úgy megfeledkezett, — izibe szalajtotta az egyházfit, megtudakolandó a baj okát. No de, mint láttuk, felesleges volt minden ilyes aggodalma a tiszteletesnek.

Ime rektor uram már a zöld orgona rácsai közt nyujtogatja nyakát s hatalmasan kommandirozza azt a három szál gyereket, kikben az iskola ifjúsága lett volna képviselve s kik a szünidők alatt nem voltak ugyan kötelesek, mert rektor uram pipaszáros kormánya csak az iskolai évre szólhatott, mégis, mint rektor uramnak különben is kedveltjei, hűségesen megszoktak jelenni a templomi, temetési s egyéb alkalmi énekarban. Most megszólal a bájhangu orgona s rektor uram mesteri keze alatt olyan hangokat ad, melyek lehetetlen, hogy istenhez ne emeljék az ájtatos keresztyén lelkét. Búsan bőfög a pedál lyukas csöveivel, hatalmasan trombitál a bassus, ordít és visit kegyetlenül a violin; majd megakad nagy szusszanással az egész hangverseny, mikor a böles harangozó, elbámulván rektor uramnak az éneklésben szegletessé dagadt fejét, elfelejtette kellő időre felhúzni a fúvót. Ezek s egyéb ilyen elemek egységes egymásrahatásán, olyan zengzetes harmóniát eredményeztek, hogy általa az öreg Gáspár ott lent az ajtó mellett, egész lényében meghatva lévén, torokának elrekedéséig dicsérte az urat.

De rektor uram csak nyomkodta a csörömpölő billentyűket s szó a mi szó, hívei hét határban nem akartak jobb orgonistát ismerni rektor uramnál. Az isteni tisztelet rendesen befejeződött s rektor uram, minekutánna sárga

zsebkendőjével letörölte volna homlokáról a nehéz munkaszülte verejtékesöppeket, rendkívül meglegedett s mint, ki becsülettel megfelelt dolgának, nemes büszkeségtől sugárzó arczczal lépett ki a templomból.

Rektorné asszonyom ezalatt otthon rendbe hozta az egész házat s különösen rektor uram szobája szépen kitakarítva s az asztalon a szokásos fél iteze tej, egy darab kenyérral — rektor uramnak rendes reggelije — meglehetősen vidáman hangolta a belépőt. El is mosolyogta magát rektor uram azonnal, belépve a szobába s megpillantva a nagy munkában pogányul kiéhezett gyomra kielégítésére kínálkozó reggelit. Egy perc mulva a pohár üresen állott s rektor uram bajuszát törölte utána a sárga zsebkendővel. Aztán a még fenmaradt kenyeret temette be, különösen a töltött ká-

poszta iránt kegyelmet nem ismerő kiméletlenséggel viseltető gyomrába.

Minekutána ezeken túlesett volna, nagy meglegedéssel ereszkedék le a hajdan fekete, most már vörös bőrkanapéra, melyen rektor uram a nap fáradalmait átpihenni szokta vala. Olyan istenes megnyugovással sorsa iránt tekintett az ég, jobban mondva, a gerendás padlás felé, hogy alig ismernénk benne azon arczra, mely a reggeli monológnál felváltva savanyut és keserüt játszott. Egy boldogító sóhaj tört fel kebléből, mely körülbelől ily ér-

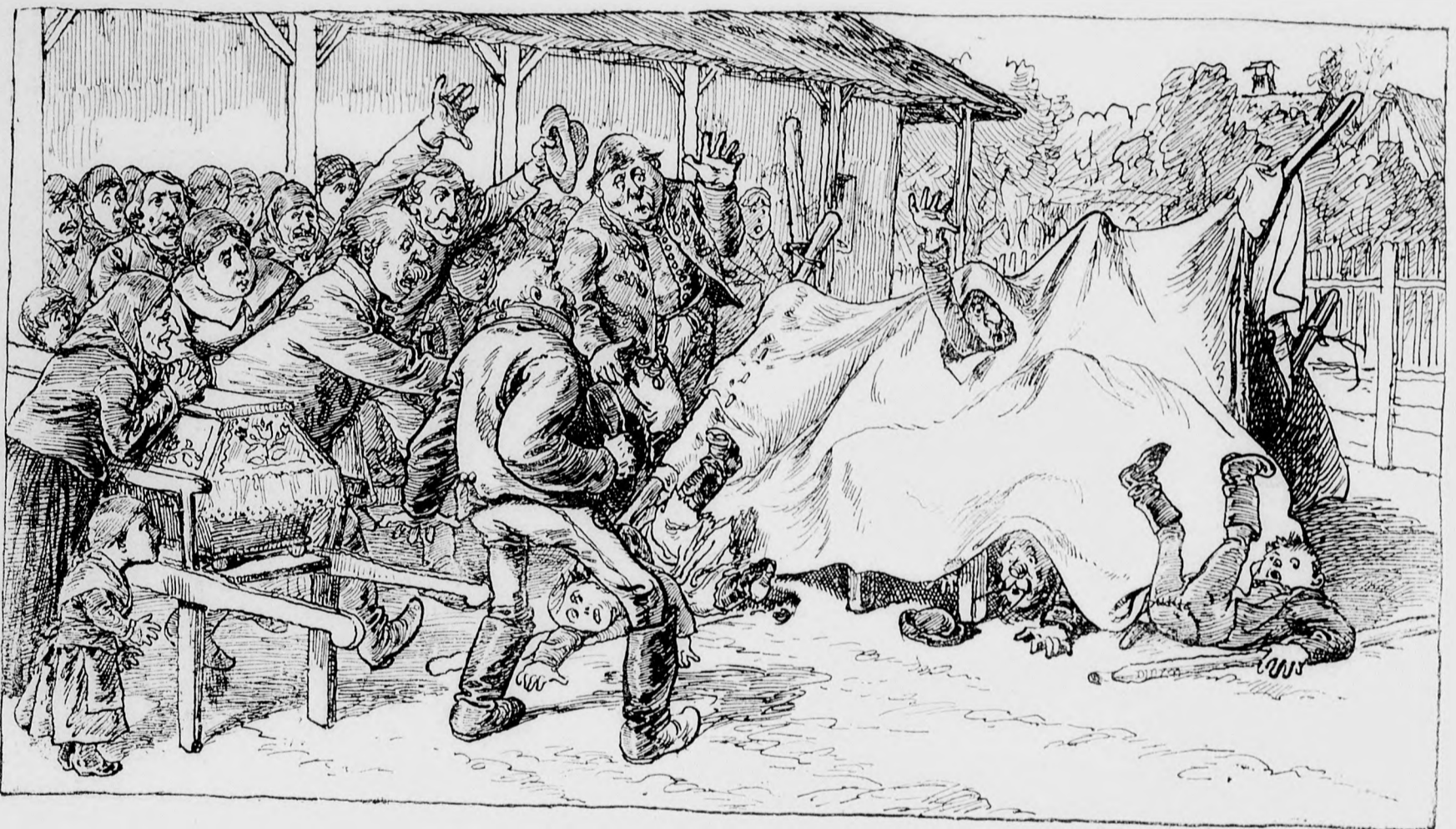
telmű lehetett: «No, már most?!»

És csakugyan, rektor uram a reggeli orgonálással bevégezte az napi teendőit, lévén ez idő szerint az évnek ama boldog szaka, midőn is a szülék a szorgos dologidő miatt a világért sem hagynák gyermekeiket rektor uramnak gyöngéden — de szükség esetén pipaszár segítségével is — ápoló kezei alatt, hanem inkább ők helyeznek a nagyreményű fiak nevelő-kezeik alá egy sereg libát. Rektor uram tehát megszabadult mára minden tehertől s e felett való örömeben már-már solotánczra kerekedik, tüzesen füttyülvén egy diákkori polkát; de hajh! hogy az öröm poharába mindég vegyül egy-két csepp üröm is. Ime, megkondul a harang újra s rektor uram kegyetlen szívszorulások közt kezd emlékezni a tegnapi halottbejelentésre. Igen, ma még temetni is kell!

A vidám füttyözést egyszerre néhány hivatalos köhintés váltja fel s egyszersmind a torokköszörülés is kezdetét veszi, még pedig oly tatárnódon, hogy az ajtó előtt már harangozás óta álló s egymást a benyitásra buzditó három iskolás gyerek közül a félénkebbik megszökött s a másik kettő is csak nagy lelkitusa után mert benyitni az ajtón, hirül adandók, hogy igenis itt az oskola, lehet indulni a temetésre. De kotródott is ezzel mind a kettő kifelé, tudván, hogy a bejelentésen kívül ezuttal nincs egyéb várni valójuk rektor uramnak hej! sok gyerek előtt keserves emlékü szobájában. Rektor uram egyedül maradván, először is meglehetősen bozotos állapotban levő haját hozta kissé rendbe; aztán a bajuszra került a sor, min egy pár rántással hamar tulesett. Ennek utána megkefélte hét

palotában, a csíkozott abroszszal beterített asztalnál levő két széken; természetes, hogy a másik háromnak — az iskolának, meg az egyháznak — csak úgy a maguk talpán kellett helyet foglalniok. Rektor uram szerencsétlenségére, épen azon oldalra jutott, hol feje felett a ponyván egy akkora lyuk tátongott, mint rektor uram szürkekalapja, mely is a kegyetlenül sütő nap sugarait épen rektor uram hajadon fejére vetette. Kapkodta is rektor uram fejét jobbra-balra. De hiába! türelemmel kellett végig játszania az egész drámából a neki jutott szerepet. Valahára vége lett az éneknek s rektor uram a prédikáció alatt lassan, észrevétlenül vándorolhatott székestől az egyik sarok felé, hol is elhelyezkedvén, keresztyéni béketüréssel leste tiszteletes uram ajkáról az áment. És

foltos attilláját s szürke kalapját, melyet miután a tükör előtt szépen fejére illesztett volna, — a fekete énekeskönyvvel hóna alatt és kezében a 45° alatt hajló bottal, megindult, kiéneklendő ez árnyék világból azt a boldogtalan atyáncfiát, kinek rektor uram bosszuságára épen tegnap tetszett meghalni.

A halottas háznál ezalatt minden elkészült s csak a tiszteletes, meg rektor urra várt már a mélyen elkeseredett rokonság. Ott állt kifeszítve a ponyvasátor; ott a gyászos koporsó, szép kékre festve, sárga tulipánokkal díszítve, körülveve gyászoló atyafiaktól. Ime! most fordul be a kapun a díszes sereg, összesen öt személyben, kik közül a vitéz egyházi a szárnysegédi szerepet vitte, buzgólkodván két rőfös botjával a rendet fentartani a két szál gyerek közt. Most helyt foglalnak a rögtönzött ponyva-

tiszteletes uram egész átmelegülve szavalt az ember gyarlóságáról, melynélfogva őt a halál bármely perczen kiragadhatja kedvesei köréből, hagyván maga után gyászoló lelkek egész seregét. «De hijába! — folytatá — így megy minden a föld hátán, az ég alatt! Ma viruló egészségben élvezzük az élet örömeit, holnap a fagyos halál okádja ránk pusztító lehelletét és nagyság, dicsőség, szépség mind porba omlik, — és Jeruzsálem elpusztul és Róma ledől, és — — » a ponyvasátor ledől. Támadt erre végnélküli zavar az egész, mélyen elkeseredett seregben. A sátor romjai alá temetett iskola megszólalt azonnal fortissimó a legsopránabb hangon és lön visitás, irgalmatlan. Közbevegült a vitéz egyházi tompa ümmögése, kit egyik rud fején talált.

Rektor uramat a veszedelem földre teritette s szuszó-

gott keservesen. A tiszteletet nem érte egyéb baj, mint hogy épen a romlás perczében nyitva tartott szája oly hirtelen csapódott össze, hogy nem lévén ideje nyelvét hátrarántani, azt majdnem elharapta. No de a szintén nem kis mértékben elrémült rokonság csakhamar kisegítette a romok alól az áldozatokat s a temetés rendes lefolyással véget ért. A tulajdonképi okot, mely a romlást előidézte, mindjárt kikutatni nem lehetett s egyelőre a házbelieknek rovaték fel, amiért hogy erősebben meg nem csinálták a sátort. Pedig a tulajdonképi ok nem volt más, mint a temetésen két szál gyerek által képviselt iskola. Hát hallgatták ők tiszteletes uramnak épületes és könyekre indító szavait teljes figyelemmel; — de a nagy figyelésben ugy neki találtak dűlni a sátor sarkoszlopainak, hogy tekintve azoknak még csak ugy kutyafuttában történt felállítását, a romlás okvetlenül bekövetkezendő vala.

(Vége következik.)

A részrehajlatlan bíró.

«Részrehajol Náthán, a bíró!» — Rút rágalom ez csak: Hisz mindkét féltől elveszi az aranyat.

A próba.

— Nos, Palkó fiam, elhoztad a beretvát? Jól megélesztette a borbély?

— Kitünő, apuskám! Megpróbáltam a sétatálczadon, nézd, milyen szépen elvágta!

Önbeismerés.

Irodatiszt. Az irodaigazgató ur néha olyan durván bánik az emberrel, hogy nem lehet kiállani; tegnap is valami csekélység miatt hájfejűnek nevezett.

Aligazgató. Ne vegye szívére, hiszen az orvosok állítása szerint agylágyulásban szenved szegény.

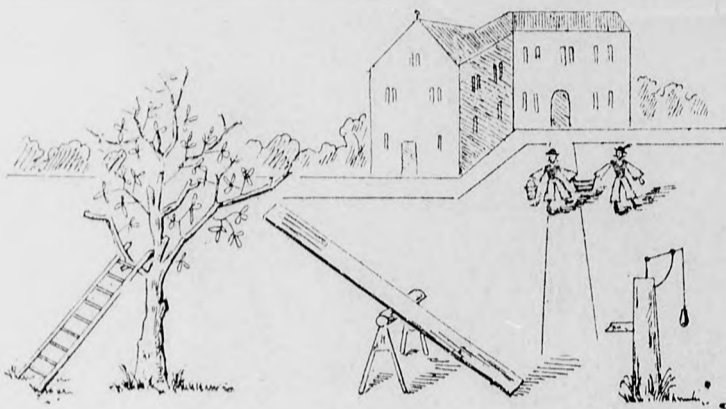
Irodatiszt. No lám! Pedig tegnap, mikor velem beszélt, egészen helyén látszott lenni az esze.

A bosszu édes,

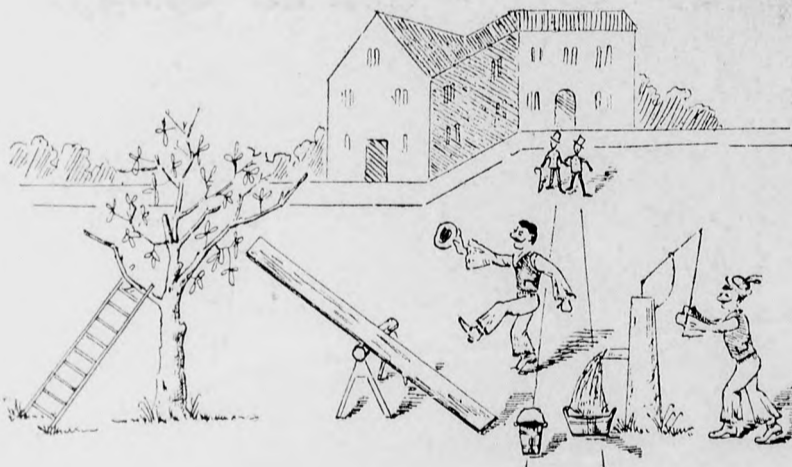
vagy

a két fifikus vándorlegény.

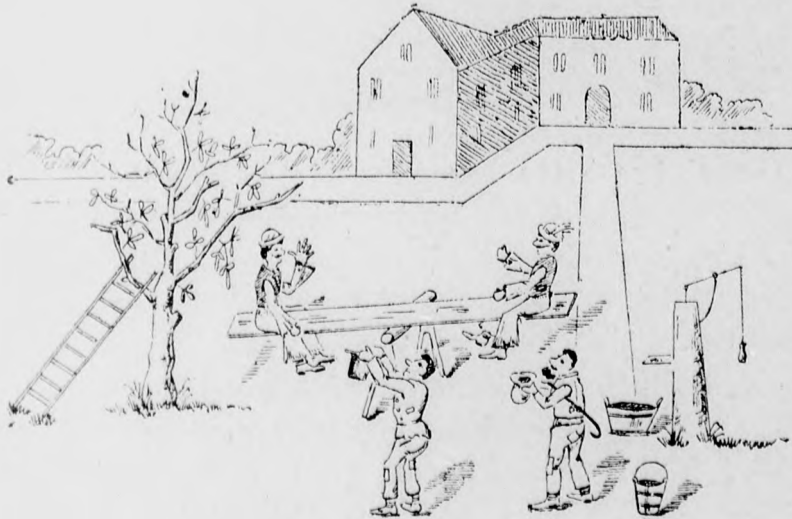
1.

2.

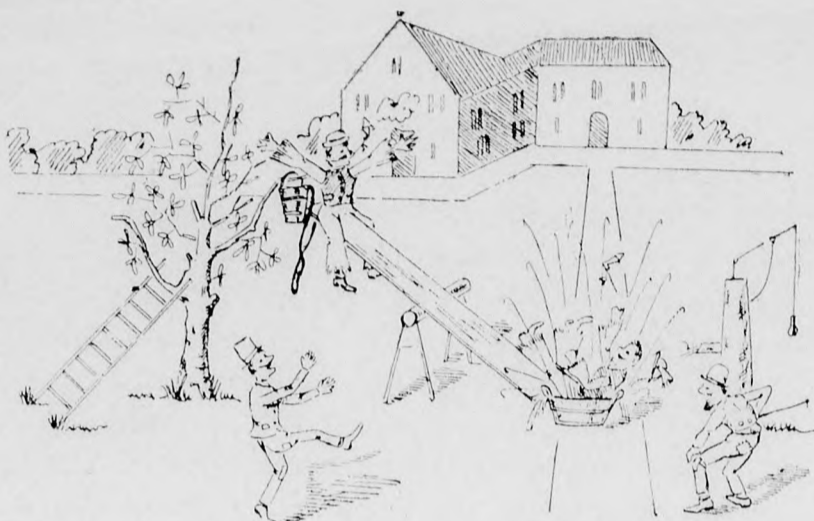
3.

4.

5.

6.

E. Edwards

Kitalálta.

Csányi Laczi úgy hazudott, mintha könyvből olvasta volna. De nem is hitt neki senki semmit. Egyszer csak az a hír, hogy megházasodik. Nem sokára találkozik vele Rózsa Matyi.

— Üdvözöllek, Laczi!

— Köszönöm, pajtás, de van is ok rá! Milyen menyaszonny! Aztán mit gondolsz, mennyi hozomány?

— A felét gondolom annak, a mennyit mondani akarsz.

Találkozás.

az! valóban ő az, esküszöm!
Ki nékem álmaimban
üdvöt ad;
Mi kéjjel szivnák szom-
jas ajkaim
Hajnalszülötte bibor
ajakát!

Ő az! valóban ő az, esküszöm!
Ki nékem álmaimban üdvöt ad;
Szerelmet vallanék neki, csak oh!
Ne látnám oldalán a közbakát!

Carissimus.

Az iskolában.

Tanító. Bélácska, mond csak, hány az isten?

Béla (gondolkozva). Kettő.

Tanító. Kettő? Hát nem azt tanítottam, hogy csak egy isten van az égben?

Béla. A jó Isten az égben van, de a béresünk mindig azt mondja, hogy nálunk a házban a nagynéni az Uristen, azért gondoltam, hogy kettő van.

Kettős nyeremény.

A. Hova olyan sietve, pajtás?

B. A koresmába. Jer velem, igyuk meg az áldomást.

A. Talán csak nem nyerted meg a nagy lutrit?

B. Ha a nagyot nem is, de a két kicsit!

A. Hogy-hogy?

B. Hát tudod, elzavartam a háztól anyósomat és vele ment a leánya is, s így kettőtől szabadultam meg egyszerre.

A. No, ez már bolond szerencse! bárcsak már én is fizethetnék áldomást!

A látszat kedvéért.

— Mondd csak, miért nem nyíratod meg hébe-korba a hajadat?

— Barátom, az anthropologia szerint minél szélesebb az ember fejeteteje és keskenyebb az álla, annál több észre mutat.

— No így már belátom, hogy nagy szükséged van ilyen hajviseletre.

Kivágta a rímet.

Két kollégiumi diák vetődött ugyanegy asztal mellé egyik debreczeni gulyoriban. Hallgatagon iddögáltak egy ideig, végül megszólalt az egyik:

— Tudod, mit pajtás? Hogy el ne unjuk magunkat, «csipkedjük» egymást!

— Biz az nem lesz rossz, — vélekedik a másik — kezd el hát te.

— Jól van! Hát mi a neved, pajtás?

— Benkő.

— Benkő? Üssön meg a menkő!

— Hát téged hogy hívnak, koma?

— Kerekes a nevem.

— Kerekes? Üssön meg a menkő!

Magyarázat.

— Thátélében, miért csófolnak bennünket zsidóknak?

— Ozért fiocskám, mert izraelithok vadjonk.

Kétszeresen.

Egy rendkívül nyelves menyecskét nem minden ok nélkül megverte a férje. Az asszony haza szalad s elpanaszolta atyjának, ki azonban ismerve gyermekét, szintén megütlegelte s aztán ily szavakkal küldte haza:

— Eredj és mondd meg az uradnak, ha ő még jövőre megveri az én leányomat, én is megverem az ő feleségét!

Az elzalogosított kabát.

— Neked még mindig nincs téli kabátod?

— Dehogynincs! Van nekem, csak hogy a zsebemben hordom.

Jóhiszemben.

Az ötvenes években, mikor még nagyon kevés vasut volt az országban, Érsekújvár és Szobb közt egyik ór hirtelen megbetegedett, úgy hogy egy időre szolgálatra képtelenné vált. Felesége, nehogy férje elveszítse állását, a közel fekvő Komját faluból elhívta komáját, egy tót atyafit, és hamarjában megmagyarázta neki a szolgálatot.

A hevenyészett vasuti ór másnap reggel észreveszi, hogy a távirdasodrony el van szakadva és a póznáról alácsüng mindkét vége. Gondolja magában: «Ha már magamra vállaltam a szolgálatot, teljesítem is.» Előhozza tehát a létrát és újra felkötí a sodronyt.

Budapest állomás Érsekújvárt arról értesíti, hogy Szobb és Vác közt a töltés a tavaszi áradás folytán meg van gyengülve, az induló vonatokat ennél fogva a legnagyobb vigyázatra intsék; semmi válasz. Ismétlik az üzenetet, de az elfogadó válasz arra sem jön. Ez feltűnik és kezdik az egyes állomásokat külön kérdezgetni, nincs-e valami baj a vonalon? Minden állomás válaszol, hogy nincs, csak Nána jelenti, hogy úgy látszik, mintha közte és Érsekújvár közt meg volna szakítva az összeköttetés.

A távirda-osztály rögtön utasítást kap, hogy egy géppel induljon vizsgálatra. Nánától kezdve póznától póznáig keresik a bajt, míg a Komját előtti órházhoz érnek. A kiküldött mérnök kérdi az órától:

— Nem vett valamit észre a távirdavonalon?

— Dehogynem, tekintetes zuram! Reggel lelógott a kit vige a drótnak.

— Hát aztán mit csinált?

— Elővettem a létrát is egy ostorviggel összekötöttem a drótot, mondok, a komámnak ne legyen panasza, hogy rosszul megcsinálók a szolgálatot.

— Hát nem kend az ór? — kérdi a mérnök nevetve.

— Nem, kirem zalásan a tekintetes zurat, csak a komája megvagyom.

Mégis megmaradt a káposzta.

Két zseliezi asszony, heti vásár után betért Kerti uram kores-májába s ott pityizálás közben a mostoha időkről panaszkodának többek között, hogy nem lesz káposzta, mert mind megemészti a hernyó. Kerti uram egy darabig türelmesen hallgatta őket, aztán ravaszul így szóla hozzájuk:

— Hát arra kentek felé sok hernyó van? Hisz akkor nagyon szerencsések, mert minden szombaton itt jár egy bécsi zsidó és 7 frt 25 krajczárért veszi kilóját, ugyanis abból készítik a legfinomabb sárga festéket!

Szombaton újra beállít a két asszony egy-egy jókora kosárral a karján, s faggatni kezdi Kerti uramat, hogy mikor jön már az a bécsi zsidó? Az egyik három kiló, a másik négy kiló hernyót hozott. (Még a szomszédok káposztáját is mind lehernyózták szegények.) Kerti uram nem szünt meg biztatni őket délig, de a zsidó csak nem akart megérkezni. Ekkor miután az előre megívott áldomást megfizettette velök, azzal bocsájtotta el őket, hogy a zsidó az idénre bizonyosan már elég hernyót szedett össze, de legalább a káposztát nem eszik meg a hernyók.

Nevelés.

Az öt éves Ferike megbosszankodik a bonnera s balkézzel arczul üti:

— Ejnye, Ferike, — pirongatja a jelen levő mama, — hát nem megtiltottam, hogy jobb kezed helyett a bal kezedet használj? Még balog maradsz!

Kabinetkép.

Danó apó derék legény;
Illeg, ballag, mint billegény.
Csárog, csereg, mint a szarka,
Bőbeszéde tarka-barka.

Kávéházban törzsök-vendég,
Otthon sír a sok növendék.
Bús az asszony, mord a cseléd.
Nincs vacsora, nem volt ebéd.

De az öreg Danó apó,
Derék ember, nem naplopó.
Pontos, ügyes tisztviselő,
Sok nagy ügyet képvisel ő.

Elnök minden népgyűlésen,
Kártya körül ott van résen.
A perpatvart elsimítja,
Tudja: kinek mi a nyitja.

Lakkezipője csak úgy ragyog,
Gyűrűi mind szépek, nagyok.
Családjának nincs lábbeli,
Minden öltő folttal teli.

Ámde mikor haza megyen,
Csinál lakzit völgyön, hegyen.
Tör, zúz mindent nagymokányul,
Az apa-gond így nyilvánul.

Nagy lánya jó, ruhát kérve:
Kap egy «körtét» a fejére.
Átölelni a kiesi fut:
Egy jó «baraczk» annak is jut.

Hátrább duzzog az urficska,
Mert orrán már a nagy fricska.
Hű nejevel nem áll szóba,
Futni kell a fogadóba.

Szürke haját rendbe hozza,
Hogy tisztelik, ez okozza.
A cselédre még ráordít,
S övéinek hátat fordít.

Ha meg kiér az utczára,
Mebámulja, aki látja.
És ott lebeg mindnek ajkán:
«Ez már ember oszt' a talpán!»

Sós Percz.

Járványos időben.

Vendég. (A borokra mutatva.) Melyiket ajánlhatja közülök?
Pinczér. Oh, kérem, egyformán kitűnőek! Mind forralt
vizzel van készítve! . . .

Sokratest követi.

— Helyesen mondja Sokrates: «Ismerd meg magad!» — De
miért nézed magadat annyit a tükörben, Evelin?
— Hát meg akarom magamat ismerni!

Ősz utolján.

Őszi hideg szelek zúgtak,
Fák leveli tépve hulltak
Szemfedőül a földre . . .
Ifjuságom éveiben
E napokon úgy éreztem,
Hogy a földön minden bánat,
Mit szenvedés, csalódás ad:
Ráomlik a szívemre.

Férfi lettem évek mulva
S fák leveli aláhullva
Szemfedőül a földre,
Mind csak azt zizegték hozzám:
Hogyha Pepim hazahoznám,
Lenne tüzem, feleségem:
Kis családomnak körében
Derülnék csak öröme.

Házass lettem pár év mulva
S fák leveli aláhullva
Szemfedőül a földre,
Egyre a fülembé zsongják:
«Elvetted a vén csoroszlyát!
Az apróság sír az ágyon.
Nőd meg pöröl télen-nyáron:
Oda nyugtod örökre!»

Buday Elemér.

Magyar klasszikusokból.

Hadnagy uram, hadnagy uram,
El ne essék itt az utban!

Gyulai.

A feleséges ember helyzete hasonlít a juhászéhoz, a feleség pedig a juhász bundájához, melynek sokszor jó hasznát veszi gazdája; ámde akkor se hagyhatja el, mikor már csak teher.

Bármennyire bővüljön ki az ember erszénye, vágyaihoz képest mindig egyformán szűk marad.

Ha feleségednek udvarolnak, el ne aludjál, nehogy későn találj fölédre, mikor már csak hült helyükre lelsz.

A szerelem olyan mint a víz; annak is van forrpontja, az esküvő, melyet ha soká húznak-halasztanak, utoljára egészen elpárolog, mint a víz.

A szegények bámulják a gazdagokat, mert remélik, hogy egykor maguk is bámultathatják magukat.

Nevető fejfák.

Itt e sirban nyugszik Balázsovics Orbán,
Kinek egy kurumpér akadt meg a torkán,
S bár a felesége ütötte őt hátba,
Mégis benn maradt a kurumpli torkába,
S ez vitte halálba.

Urambátyám muzeumából.

Egy vádlott levele.

Tekintetes nagy hatalmu járásbíró ur! — Hogy miképen tiszteljem nagyhatalmát nem tudom, mivel azon végzetből mejet hozám küldvén úgy tapasztalom talán azt gondolja nincs nálánál nagyobb hatalom, aztpediglen ne gondolja, mert az erős Isten uraknak ura ki az egész világal bir, mertha azúr akarja minyájan a földre esünk és meghalván a sirba szálunk elvész otan minden földi nagy hatalom tsak lelkünknek lész menyben ajutalom mert ezt mondja a nagyapostol szent Pál mindnyájan meg kel jelenünk a Krisztus ítélőszéke előtt számot kel adnunk mindentelekedetünkről a mitetestben tselekedtünk és vétetünk és meg fizet azúr mindnyájunknak érdem szerént azigazaknak örök életel a gonoszoknak kárhozatal és tüzel. Ezen isteni szózatál bátorkodom viszaszolgáltatni azonvégzést melyet hozám-

küldöt viselje gondját mindadiglan migfejefelet elhangzik azon isteni szózat adj számotsáfár a tesáfárságodról mertnemlészel továbásáfár mertnagy Istenek végzése ez elmulandóvilág banlevő minden halandó nagy hatalmasokhozés emberekhez, hogy a ki anyátólszületik az ahaláltól megnemmenekszik azért mondja nagy apostol szent Pál hogy akik atörvény székbénülnek jólmeg gondolják hogyan ítélnek mert nememberképében ítélnek mivel Istennek képét viselik, személyt neválogassanak sempediglentörvénytpéznértne tégyenek mert Istenelöt személváogatás nintsen sem pediglen arany ezüst nem kedves tsak igazhit tisztasziv és jólelkiösméret ezek Istenelötkedvesek enekvanjutalom menyben öröklét az egekben. Ezen Istenivégzetet előrebocsátván bátranszólok jó lelkiösméretel azonvégzetről mejetnagy hatalmából hozám küldöt midőn meg nemjelenés esetében mint oktalan álatot elővezetéselfenyegtetem ezenfenyegetés nemilik törvénytsekből egy megélemedet 70 éves öregembert íletni, mivel azt mondja a nagyapostolszent Pál Avén emberelől felkelj és Avén ember artzáját megbetsüljed mert az őszhaj aranykorona anakfején és Istenelöt azok kedvesek kiket hosszuéletel megáldot azértnemzúgolodok hanemvárom azaratás napját tsendesen mivelmegéret gabonavagyok, hogy a menyei tsürbe bétakaritasam és amenyei boldog lelkekelörvendezhesem. Továbá megértetem avégzetből mintvádлот elvagyokvádolva betsület sértőnek vagyok kitüntetve és elenem megbizot szavazó és tanuk vanak kijelölve de azért nemertenekmeg sőtbatran szembeálokvelek mert az Istenvanvelem minden elenségtől megszabadít engem, még ve halálban megsegít ő engem.

N. N.

Szilágyi-Cseh, B. M. A néprege csinos, s verselése se kínos, de nagyon sok, a mit elfoglal, a papiros, mert ha egy pár képpel megspékelve kényelmesen elnyújtózik Urambátyám kissé szűk ölében, vajmi kevés hely marad

a többieknek, kik szintén helyet követelnek maguknak a humor tüzhelye mellett. A krónikásoknak már könnyebben szoritunk helyet, azok kevésbé válogatósak. — Nagy-Kanizsa, T. V. Igy már kész az egység. — Jófi. Jó része használható. — Budapest, E. K. Az egyiket képekkal, a másik ismert. — Sz—vár, —i. Az első felhasználjuk, a másik kettő többé-kevésbé szentimentális. — Szeghalom, T. Z. A holdvilág, ha eljön ideje, feltűnik Urambátyám egén. A lantpengetéshez gratulálunk. — U. o. K. I. A csinos versecske bemutatása a jövő hétre marad. — Cseta. Kivánságának mi sem áll utjában s még e héten teljesül. — Kalocsa, B. N. Köszönjük s használható részét közöljük. — Budapest, H—i. J—f. Verse politiko-szatirikus irányánál fogva nem nyert bebocsátást, Istók szomszéd azonban megkönyörült rajta s pártfogásába vette. — Losonc, F. A. Egyik kifogástalan, némi módosítással talán a másik is szalonképessé válik. — H—K—Pályi, B. E. Az elbeszélés hálás momentumokat nyújt az illusztrátornak. A másikra hozott elsőfoku itéletünket ezennel megsemmisítjük, a deliquens eltoloncozása tehát elmarad. — Chain. Mindennemű tendenciózus közlemény nálunk zárt ajtóra talál. — Budapest, A—ó. A rossz adoma fizethetetlen; az ön által küldött kóstoló az első fajtából való. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Bartók Lajos.

Franklin-Társulat könyvnyomdája, Budapest, egyetem-u. 4.

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

Felhívás előfizetésre!

1886. október 1-én egész évi előfizetést nyitunk a

MERCUR

hiteles sorsolási tudósító

tizenhatodik évfolyamára.

A «**Mercur**» magyar-német szövegben havonta 2-3-szor, esetleg gyakrabban is jelen meg és pedig közvetlen minden huzás után.

A «**Mercur**» pontosan, kimerítően és megbízhatóan közli a huzási lajstromokat és ezáltal 16 évi fennállása óta a sorsjegytulajdonos közönségnek legkedveltebb és nélkülözhetlen organuma lett.

A «**Mercur**» nemcsak a bel- és külföldi sorsjegyek huzási lajstromát közli, hanem hozza minden huzás után a **hátralékokat sorozatok** és szám szerinti beosztással, mely beosztás a sorsjegyek revisióját lényegesen megkönnyebbiti.

Pénzügyi rovatában a «**Mercur**» fontos információkat közöl, melyek tágas és folyvást növekedő olvasókörének elismerését kivívták maguknak.

A «**Mercur**» szerkesztősége mint eddig, jövőben is mindent el fog követni, hogy tökéletesség tekintetében, a mostani színvonalát fentarthassa.

Olvasóinak és előfizetőinek érdekeit előmozdítani a jövőben is a «**Mercur**» főtörekvése marad.

Ezen vezérelv fogantatása céljából már mult évben a «**Mercur**» alakját lényegesen nagyobítottuk és a szerkesztőséget elismert kitünő erőkből állítottuk össze.

A nagyobított alakja és gazdagabb tartalmával összekötött nagyobb áldozatok daczára a «**Mercur**» előfizetési ára **változatlanul** marad és pedig bérmentesen házhoz küldve vagy posta útján

egy egész évre csak 2 forint.

A „**MERCUR**” kiadóhivatala

Budapest, Dorottya-utca 12.

Az olvasó szives figyelmébe!

LUSTIG EDE

Alapítat. 1876. **BUDAPEST** Szabott árak.

Kerepesi ut 2. szám,

Ajánl legjobb minőségű inget gallért és kézelőt:

Fehér chifon-ing rajz szerint ... 2.25

6 drb Budapest v. jogász-gallér 1.20

6 drb Coquelin v. Andrassy-gallér 1.30

6 drb Petőfi-gallér 1.20

3 pár kézelő rajz szerint ... 1.10

JAEGER GUSZT. tanár normal gyapju-ruházata

az alábbi védjeggyel ellátva, jótállás mellett, hogy a készítés szigoruan dr. Jaeger Guszt. tanár rendszere szerint történt.

Gyapju felső ing rajz szerint drbja frt 2.40 3.40 és 4.40.

Gyapju alsónadr. rajz szerint drbja 1.80, 2.40, 3.40 és 4.40.

Dús választék nyakkendő, keztyűk, stb. divat-árakban.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Olcsó és szilárd kiszolgálás állandó alaptétele ezégennek.

Olcsó és szilárd kiszolgálás állandó alaptétele ezégennek.

Szt. Jakab-csöppek.

Védjegy.

Minden oly gyomor- és idegbajnak, melyek minden eddigi gyógyszernek ellenállottak, különösen idült gyomorhurut, gyomorgöngyöség, kólika, göresök, rossz emésztés, szivszorongás, fejfájás, stb. tökéletes és biztos

gyógyítására. A Szt. Jakab-csöppek, az Actra nevű görög zárdabeli mezit-lábas barátok vénye szerint a keleti országok 22 legjobb gyogyóvénycéből összealkotva, melyeknek mindegyike külön-külön még ma is első rangot foglal el, ez összetétele folytán a csöppek használata mellett kívánt eredményt biztosít.

Kapható 60 kros és 1 frt 20 kros üvegekben. Főraktár: M. SCHULZ, Hannover, Behillerstrasse.

Raktárak: Török J. gysz. Bpest, király-u. 12, Moldoványi gyogyysz. Bpest, fazekas-tér 3. sz.

KINGSEM-SORSJEGY

KINCSEM-SORSJEGY

11 sorsjegy 10 ft csak

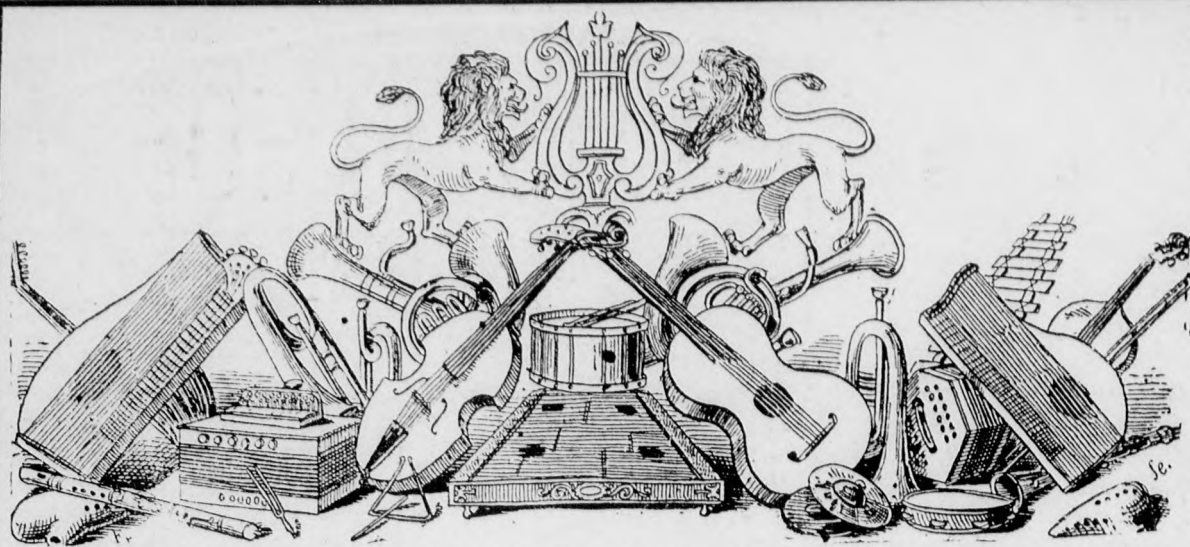
Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény

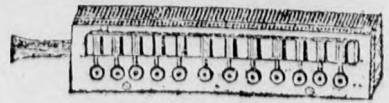
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

KINGSEM-SORSJEGY

Altalános árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Legújabb harmonika fuvola

12 billentyűvel, igen finom hangokkal, melyek a szípkába való könnyű befúvás által működnek. Igen ajánlható mindenkinek kicsinynek és nagyoknak egyaránt alkalmas. Zongora kíséretre használható. Igen kellemes mulattató eszköz. Ára 2 frt. Szétküldés utánvétel mellett.

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapesten, kerepesi-ut 36-ik szám, a Rókus-kórházzal szemben.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára BUDAPESTEN

IV..hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ... 2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ... 15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk 8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ... 80.- 100.-
Brillánt gyűrűk 20.- 30.- 40.-	Brillánt " ... 150.- 200.-
Arany fülbevaló 1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid 16.- 20.-
Gyémánt " 12.- 15.- 20.-	" " hosszú 25.- 30.-
Brillánt " 40.- 50.- 60.-	" Collir lánc ... 5.- 8.-
Coráll " 3.- 4.- 5.-	" kereszték ... 2.- 3.-
Zománczos " 2.- 3.-	Gránát kereszték ... 1.- 2.-
Arany broche ... 6.- 7.-	
Coráll " ... 4.- 5.-	
Divat " ... 4.- 6.-	
Arany karperec 20.- 25.- 30.-	
Zománcz " 5.- 6.-	
Gránát karperec 4.- 5.-	

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt 5.- 6.-
Ezüst óralánc ... 3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed. ... 9.-	Arany rem.-óra 2 fed. 50.- 60.-
" " 2 " ... 12.-	" chron.-rem. 2 " ... 200.-
" horgony " 1 fed. ... 14.-	" női óra 1 " ... 18.-
" " 2 " ... 16.-	" " 2 " ... 24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra 8.- 10.-	" " remont. 1 " 28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed. 14.- 16.-	" " 2 " 35.- 40.-
" " 2 " 18.- 20.-	Arany női remont.-óra
Arany férfi-óra 1 " ... 35.-	2 fed. zománczosva 40.- 50.-
" " 2 " 40.- 45.-	Arany női remont.-óra
Arany rem.-óra 1 " 40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel 50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelvezve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő irásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérészködésekre szívesen és kimerítően válaszolok.

Mindenféle ezüstnemű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi irásbeli jótállást vállalok.

HIRDETÉSEK

AZ

„URAMBÁTYÁM“

szimü humorisztikus hetilap

részére felvétetnek a kiadó-hivatalban, d. u. 3-6-ig, Budapest, IV. ker., hatvani utca 3. sz., II. em.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható — az osztr. tartományok számára Szelinski György cs. kir. egyetemi könyvtárosnál Bécsben I., Stefansplatz 6.

KÁRPÁTI EMLÉKEK.

KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Spányi Béla eredeti rajzaival.

Ára füzve 2 frt. — Diszkötésben 3 frt.

UJABB KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Diszkötésben 2 frt.

A LEGSZEBB.

VIGJÁTÉK HÁROM FELVONÁSBAN.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Ára füzve 1 frt. — Diszkötésben 1 frt 60 kr.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvenc ékszerbevásárlási helye.